

Retfærdighedens Interesse vil læse, hvad jeg udtalte. — Med Hensyn til en anden Ytring af det ærede Medlem, skal jeg bemærke, at jeg ikke synes, man kan sige, det er misfagtigt idag at komme til at tale om, hvorvidt man kunde tænke sig hele Theatrets Gjæld eftergivet eller ikke, da der staa i Loven af 18de Juni 1870, at det skal afgjøres ved Finantsloven for 1875—76 — netop den vi nu behandle — om Bidraget skal være en Gave eller et Laan. Det forekommer mig altsaa, at man naturligt ledes ind paa at omtale, hvilken Afgjørelse man vil træffe, og tilfælde de Forudsætninger, under hvilke man er gaaet ind paa at stille Sagen netop saaledes, som dengang skete. Den ærede Rigsdagsmand havde vistnok Ret i, at det ikke var værd, at komme dybere ind paa Theatersagen idag, og jeg har heller ikke ønsket det, men efter hvad der kom frem navnlig fra det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgtreds (Scavenius), idet han anbefalede at eftergive disse Summer, forekom det mig fuldt berettiget, at den, der har modsatte Anskuelse, ogsaa gjør disse gjældende for sit Bedkommende.

Ordføreren (Berg): I Anledning af de Ytringer, som ere faldne med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 49, skal jeg tillade mig at udtale, at det dog forekommer mig, at naar den ærede Minister har sagt, at vi forhaabentlig snart vilde faae Forslag om en anden Ordning af hele Arkivvesenet, bør vi billigtvis opstille Ordningen af Lønningsforholdene, indtil et saadant Forslag foreligger, og da kunne vi ogsaa bedre komme til at bedømme, hvad Betydning den vedkommende Embedsmand har haft for den nye Ordning, saaledes som det her er udtalt, at han har haft. Jeg skal gjentagende erindre om, at vedkommende Embedsmand faar allerede taar 400 Kr. i Tillæg foruden de 400 Kr., her er nævnt; der er altsaa Spørgsmaal om paa engang at give ham 800 Kr. Det er ikke for de 400 Kroners Bedkommende, men det er for at gjøre Indsigelse mod den Fremgangsmaade, at Regjeringen mod Lovens Fordring om en Revision af Lønningslovene vedrørende det paagjældende Forhold, kan modsætte sig Revisionen og i denne Mellemtid faae sine specielle Ønsker opfyldte ved specielle Endringsforslag, det er ikke rigtig af Regjeringen, hvem der saa overhovedet frembærer dette Endringsforslag. Var der ganske særlig paatrængende Omstændigheder, kunde man fravige det, men saadanne eksistere ikke her. — Hvad Spørgsmaalet om Theatret angaar, da er det udtalt af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgtreds (Hall), at man, uagtet man for 5 Aar siden fastsatte en vis Ordning for 5 Aar, dog aarlig er kommen tilbage til denne Ordning. Det forekommer mig, at det i Birkeligheden er meget utaknemmeligt ogsaa fra det ærede Medlems Side at udtale sig bebreidende i den Henseende mod Rigs-

dagen. Man var selvfølgelig nødt til aarlig at komme tilbage dertil, fordi man trods Texten i Bevillingen aarlig skulde bevilge det omhandlede Beløb. Man kunde dengang vel have vedtaget Texten: „Første Bidrag af et femaarigt Tilskud“, men det betød kun den daværende bevilgende Myndigheds Votum og kunde i ethvert Fald ikke juridisk binde den følgende Bevillingsmyndighed, saa at den kunde staa juridisk fuldstændigt frit til at bevilge eller negte Tilskuddet, om den vilde; men uagtet det stod saaledes, og uagtet denne Bestemmelse var fremtvungen mod et stort Mindretal, som imidlertid er blevet Flextal, saa agtede dette Flextal dog saaledes det moralske Moment i denne Sag, at man ikke forandrede den tidligere Afgjørelse for 5 Aar siden, og det forstjente efter min Formening Tak fra den Betragtningsside, som det ærede Medlem gjør sig til Tolk for, isætedetfor Bebreidelser. (Hall: Jeg bebrejdede Intet!) Vel, saa bliver min Betragtning af denne Sag uimodsiget. Dernæst er det i selve Loven givet, at Beretning om Theaterbygningen engang aarlig skulde forelægges Rigsdagen, og Behandlingen deraf naturlig følge med Finantsforslagets Behandling, og kan der rettes nogen Bebreidelse mod Rigsdagen i den Henseende, bliver det tilvisse ikke i Retning af for stærk Kontrol, men snarere i Retning af, at man har følt sig for tryk ligeoverfor de oprindelig vedtagne Kontrakter og deres Opfyldelse. Der vil altsaa heller ikke i denne Henseende være Noget at udtale om Rigsdagens Behandling af disse Forhold i de forløbne 5 Aar. — Naar der nu fra flere Sider og ogsaa fra den ærede Ministers Side er gjort Betragtninger gjældende mod Forslaget under Nr. 59 angaaende Forrentning og Udbrug af Theatrets Gjæld, da maa jeg for det Første bemærke med Hensyn til den formelle Berettigelse af dette Forslag, at egentlig burde den høitærede Minister have fremsat, om ikke just formelt det Samme, saa dog Forslag i Retning af at faae dette Spørgsmaal afgjort. Dette kan ikke siges at være sket ved den sidste Post paa Theatrets Budget i Finantslovsforslaget, thi det er den gamle Post, der tidligere har staaet der. Som der nemlig allerede er hentydet til, og som jeg, da det er draget i Tvivl, hvad jeg ikke havde antaget, skal anføre, siger Theaterloven, at Bevillingen af Sørø Akademis Midler fremkomme, „enten som Tilskud eller som Laan efter den Lovgivende Magts nærmere Bestemmelse“. Det er § 1. Hvornaar denne nærmere Bestemmelse skal træffes, er udtalt i Slutningsparagrafen, § 6, hvor det hedder, at det ved Finantsloven for 1875—76 fastsattes, hvorledes den samlede Byggegjæld til Sørø Akademi fremtidig skal afgjøres. I Henshold til disse Lovbestemmelser maatte den meget ærede Kultusminister selvfølgelig have fremlagt et positivt Endringsforslag til Afstemning, for at faae godkendt, at Bevillingen til det nye Theater skal betragtes som Tilskud, hvis